

Prof. dr hab. Bohdan Jan Jeliński
Instytut Handlu Zagranicznego, Uniwersytet Gdański
Wyższa Szkoła Administracji i Biznesu, Gdynia

**Recenzja osiągnięć naukowych, dydaktycznych i
organizacyjnych doktor Aliny Grynia
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie
ekonomia**

1. Podstawa dokumentacyjna oceny

Dr Alin Grynia w dniu 3 marca 2019 roku złożyła do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dyscyplinie ekonomia. W odpowiedzi na ten wniosek Centralna Komisja powołała komisję habilitacyjną, której mam zaszczyt być członkiem jako recenzent. Do wniosku została dołączona dokumentacja pozwalająca ocenić dorobek naukowy, badawczy i dydaktyczny Wnioskodawczyni:

Dołączona i przesłana mi dokumentacja obejmuje :

- autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowo-dydaktycznych (w języku polskim i angielskim),
- kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie tytułu doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii,
- wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informację o współpracy naukowej, osiągnięciach dydaktycznych, odbytych stażach i zaangażowaniu w popularyzację nauki,
- szczegółowy wykaz opublikowanych prac naukowych wraz z ich punktacją wg punktacji MNiSW pozwalający na ocenę bibliometryczną, tegoż dorobku,
- wykaz wybranych prac naukowych wraz z ich kopiami,
- książkę autorstwa de A. Grynia pt. „ Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Osiągnięcia i postulowane kierunki zmian”, wydaną przez Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego w 2019 roku i będącą tzw. pracą habilitacyjną.

Załączona dokumentacja przygotowana została z należytą starannością i pozwala na prawidłową i obiektywną ocenę dorobku naukowego, badawczego i dydaktycznego Habilitantki. Sam zaś autoreferat jest rzeczowy i obiektywny.

2. Informację ogólne i sylwetka naukowa Habilitantki

Dr Alina Grynia urodziła się 20 sierpnia 1959 roku w Wilnie. Tam też ukończyła szkołę podstawową i średnią oraz 4-letnie studia dzienne na Uniwersytecie Wileńskim gdzie w latach 1976-1980 studiowała kierunek **Cybernetyka Ekonomiczna**. W latach 1980-1982 odbyła uzupełniające, dzienne studia magisterskie na Wydziale Ekonomiki Produkcji Uniwersytetu Gdańskiego w zakresie specjalności **Ekonometria i statystyka**. Po ukończeniu studiów podjęła pracę w litewskich przedsiębiorstwach przemysłowych, działając równolegle w Stowarzyszeniu Naukowców Polaków Litwy współpracującym z Ambasadą RP w Wilnie, szczególnie w sprawie utworzenia polskiego uniwersytetu na Litwie. W ramach tej współpracy została zarekomendowana przez Ambasadę Szkole Głównej Handlowej w Warszawie jako osoba mająca potencjał intelektualny do napisania pracy doktorskiej. Habilitantka podjęła jako wolny słuchacz, studia doktoranckie w Kolegium Gospodarki Światowej SGH, gdzie w dniu 7 lipca 2004 roku obroniła pracę doktorską pt. „Zagraniczne inwestycje bezpośrednie na Litwie” napisaną pod kierunkiem naukowym Dr Hab. Mariana Geldnera prof. SGH.

Po obronie doktoratu pracowała w Agencji Rozwoju Obszarów Wiejskich Regionu Wileńskiego na stanowisku kierownika projektów, a później p.o. Dyrektora Generalnego tej Agencji. Od momentu powstania w Wilnie filii zagranicznej Uniwersytetu w Białymstoku, co nastąpiło z dniem 1 czerwca 2007 roku, podjęła tam pracę na stanowisku adiunkta pełniąc równocześnie do 2016 roku funkcję Prodziekana. Zgodnie z prawem litewskim filia ta jest pierwszą i dotychczas jedyną filią uczelni zagranicznej na Litwie oraz pierwszym zamiejscowym wydziałem uczelni polskiej poza jej granicami. Tak więc **dr H. Grynia w istocie systematyczną pracę dydaktyczną i naukowo-badawczą rozpoczęła w 2007 roku.**

Powyższe informację uważam za ważne z punktu widzenia całokształtu oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych Habilitantki, gdyż tworzą one łącznie właściwą podstawę merytoryczną i bazę doświadczeń empirycznych oraz zalecane źródło inspiracji w rozwoju naukowo-badawczym pracownika nauki. Dr Alina Grynia udanie wykorzystwała te możliwości, jak również starała się odpowiedzieć na wyzwania ekonomiczno-społeczne stojące przed Litwą, która dopiero w 1990 roku stała się niepodległym państwem.

W zainteresowaniach naukowych i pracach badawczych Habilitantki można chronologicznie wyróżnić następujące główne tematy:

- problematyka rynku pracy na Litwie,
- rozwój przedsiębiorczości na Litwie,
- zagadnienie innowacyjności i konkurencyjności litewskiej gospodarki,
- makroekonomiczne uwarunkowania rozwoju gospodarki Litwy jako czynniki kształtujące jej obecną i przyszłą konkurencyjność.

Wspomniana już monografia, która została wskazana przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stanowi oryginalne i wartościowe zwieńczenie jej wiedzy zdobytej podczas studiów oraz dotychczasowych doświadczeń praktycznych i dokonań naukowych.

3. Ocena monografii „Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Osiągnięcia i postulowane kierunki zmian” wskazanej przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe

Zdecydowanie najważniejszą pozycją w dorobku naukowym dr Aliny Grynia jest licząca 346 stron książka zatytułowana „Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy po przystąpieniu do Unii Europejskiej” wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego w 2018 roku. Książka ta jest zwieńczeniem konsekwentnie rozwijanych badań prowadzonych przez Autorkę nad ewolucją czynników konkurencyjności międzynarodowej krajów, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki Litwy. Bez wątplenia można ją zaliczyć do monografii, zgodnie z definicją obowiązującą od 2017 roku sformułowaną w Rozporządzeniu MN i SW z dnia 12 grudnia 2016 roku w sprawie przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym i uczelniom (Dz.U. 2016, poz. 2154-§ 11.1). Zgodnie z tym rozporządzeniem ... „Monografia naukowa, w tym edycje naukowe tekstów źródłowych i artystycznych, atlasy i mapy, tematyczne encyklopedie i leksykony, komentarze do ustaw, skrypty i podręczniki akademickie, słowniki biograficzne i bibliograficzne, bibliografie oraz katalogi zabytków, zalicza się do osiągnięć naukowych i twórczych jednostki, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1. stanowią spójne tematycznie opracowania naukowe,
2. przedstawiają określone zagadnienia w sposób oryginalny i twórczy,
3. były poddane procedurze recenzji wydawniczych,

4. są opatrzone właściwym aparatem naukowym (bibliografia lub przypisy), z wyłączeniem map,
5. posiadają objętość co najmniej 6 arkuszy wydawniczych lub są mapami odpowiadającymi tej objętości tekstu,
6. są publikowane jako książki lub odrębne tomy (z wyłączeniem map), których egzemplarze obowiązkowe zostały przekazane uprawnionym bibliotekom, zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 7 listopada 1996 r. o obowiązkowych egzemplarzach bibliotecznych (Dz.U. poz. 722, z 2003 r. poz. 118, z 2008 r. poz. 1056 oraz z 2012 r. poz. 1529), są dostępne w bibliotekach krajowych lub zagranicznych uczelni, lub innych uznanych organizacji naukowych, lub są opublikowane w formie elektronicznej w internecie,
7. posiadają ISBN, ISMN, ISSN lub DOI (Digital Object Identifier – cyfrowy identyfikator dokumentu elektronicznego).

Książkę tą zdecydowanie można uznać za monografię naukową. Tak tytuł pracy, jak i podjęta w niej problematyka badawcza zostały wybrane poprawnie z punktu widzenia aktualności i potrzeb praktyki handlu międzynarodowego oraz żywotnych potrzeb rozwijającej się litewskiej gospodarki, a także rozwoju badań teoretycznych. Prowadzone w książce badania wpisują się w istotny nurt aktualnych rozważań na temat ewolucji uwarunkowań konkurencyjności międzynarodowej litewskiej gospodarki w warunkach integracji i globalizacji. Nie są one szerzej obecne w literaturze światowej, a równocześnie są rzadko spotykane w literaturze polskiej.

Autorka jasno i realnie **precyzuje cel**, który sobie postawiła stwierdzając, że „jest nim stworzenie teoretycznego modelu celem przeanalizowania procesu dochodzenia gospodarki narodowej do zrównoważonej konkurencyjności oraz przeprowadzenie analizy przemian zachodzących w potencjale konkurencyjnym i pozycji konkurencyjnej Litwy w okresie poakcesyjnym. Szczególnym punktem zainteresowania jest analiza związków między konkurencyjnością a procesami integracyjnymi w Europie w odniesieniu do Litwy”... (s.9). W książce dr A. Grynia podejmuje próbę **weryfikacji hipotezy**, że „proces budowy potencjału konkurencyjnego Litwy i zachodzących w nim przeobrażeń spowodowanych zmianami zewnętrznymi czynników konkurencyjności, przebiega w okresie poakcesyjnym znacznie szybciej, aniżeli przed wejściem do ugrupowania (UE - B.J). Zmiany w potencjale konkurencyjnym oraz układzie przewag konkurencyjnych, przełożyły się na wynikową konkurencyjność gospodarki litewskiej – pozycję konkurencyjną, która w znacznym stopniu

poprawiła się w wyniku rozwoju integracyjnych powiązań międzynarodowych”... (s.5 autoreferatu). Tak cel badań jak i hipoteza badawcza zdają się być mało ambitne, ale w odniesieniu do litewskiej gospodarki, są pionierskie i wynikają z głębokiej wiedzy Autorki na temat specyfiki i historycznych uwarunkowań rozwoju Litwy.

Temat badawczy podjęty w pracy jest oryginalnie nowy, ale niewdzięczny w realizacji. Wymaga szerokiej wiedzy nie tylko ekonomicznej, ale i społeczno-politycznej oraz umiejętności dotarcia do trudno dostępnych i często niekompatybilnych danych statystycznych. Bardzo utrudnia to metodologicznie poprawną i obiektywną ich analizę. Wymaga to biegłości w posługiwaniu się metodami statystycznymi i ekonometrycznymi oraz umiejętności wyciągania metodologicznie poprawnych, a równocześnie logicznych i realnych wniosków. Bardzo jej w tym pomogły specjalności studiów na uczelniach wyższych w Wilnie i Sopocie. Autorka bardzo umiejętnie poradziła sobie z tymi problemami, w sposób optymalny realizując cel pracy. Powyższe uwagi dotyczą także wyboru metody badawczej. Rzeczą naturalną jest tu skłonność do wykorzystania znanych narzędzi stosowanych do badań przepływów handlu międzynarodowego. Jednakże posługiwanie się nimi w badaniach konkurencyjności handlu międzynarodowego Litwy jest dyskusyjne i nie zostało w literaturze wystarczająco zweryfikowane. Utrzymujący się niski poziom zainteresowania ekonomistów tą problematyką utrudnia autorefleksję nad własnym wyborem metody badawczej. W ocenianej pracy należy podkreślić umiejętne posługiwanie się metodą analizy światowej literatury na temat konkurencyjności międzynarodowej i gromadzenia przeglądowych ciągów szczegółowych danych statystycznych oraz profesjonalizm w przetwarzaniu baz danych liczbowych i prezentacji wyników badań własnych. **Istotną rolę w pracy pełni wspomniana już umiejętność wykorzystania metod badań statystycznych i ekonometrycznych.**

Struktura pracy jest logiczna i wewnętrznie spójna. Jednakże stwarza ona pozorne wrażenie uproszczonej, mimo iż składa się z sześciu rozdziałów. Przyczyny tego Autorka umiejętnie uzasadnia tym, że...”pomimo dużej ilości opracowań teoretycznych i empirycznych z zakresu międzynarodowej konkurencyjności gospodarki narodowej, teoria ta ciągle pozostaje niejasna i zawiera wiele niejednoznacznych tez i hipotez, stanowiących przedmiot dyskusji”...(s.13). W rozprawie zaproponowano autorską listę podstawowych determinant zmian konkurencyjności międzynarodowej litewskiej gospodarki, powstałą w oparciu o szeroką znajomość podstaw teoretycznych zweryfikowanych za pomocą wykorzystania narzędzi analizy statystyczno-ekonometrycznej. Ta pragmatyczna klasyfikacja

znajduje swoje odbicie w problematyce poszczególnych rozdziałów, które uszeregowane są logicznie i stanowią generalnie wewnątrznie spójną całość

Rozdział pierwszy jest konstruktywno-krytycznym przeglądem literatury na temat podstaw teoretycznych konkurencyjności międzynarodowej, stanowiąc bazę do dalszych rozważań na temat konkurencyjności gospodarki Litwy. Pragmatycznym efektem tych rozważań jest autorski model graficzny zrównoważonej konkurencyjności gospodarki narodowej w warunkach integracji i globalizacji (s.83), będący podstawą rozważań w dalszych częściach monografii. Model ten prawidłowo przedstawia podstawowe czynniki, które współcześnie w największym stopniu decydują o międzynarodowej konkurencyjności gospodarki.

Rozdział drugi analizuje i rekomenduje założenia, elementy składowe, mechanizm oraz sposób praktycznego kształtowania konkurencyjności gospodarki narodowej w warunkach integracji i globalizacji. W tym celu korzystano z wspomnianego autorskiego modelu graficznego weryfikując jego wartości poznawcze i praktyczną użyteczność nie tylko w odniesieniu do gospodarki Litwy, ale i w stosunku do krajów Europy Środkowo-Wschodniej, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 roku. Ponadto kraje te zostały poddane analizie ich pozycji konkurencyjnej, w świetle szerokiej gamy światowych rankingów międzynarodowej konkurencyjności, wraz z metodologią ich sporządzania. Podstawowy wniosek z tego rozdziału sprowadza się do tego, że z punktu widzenia wartości aplikacyjnej i korzyści dla gospodarki, bardziej szczegółowo należy zbadać zmiany w obrębie wymiany handlowej Litwy z zagranicą i wpływu zagranicznych inwestycji bezpośrednich. Rozdział ten, tak jak i pozostałe, potwierdza umiejętności, skrupulatność i dyscyplinę badawczą dr A. Grynia.

W rozdziale trzecim skoncentrowano się głównie na analizie relacji handlowych Litwy z krajami unijnymi, ale i z pozostałymi partnerami wymiany handlowej, w celu prześledzenia płynących stąd efektów kreacji i przesunięcia w ramach strumieni handlu, tak w odniesieniu do towarów, jak i usług. W tym celu wykorzystano trzy prawidłowo dobrane mierniki ilościowe, które pozwoliły na ocenę nie tylko ogólnej pozycji konkurencyjnej, ale i w stosunku do poszczególnych grup towarowych. Zaprezentowane w tym rozdziale wyniki badań ilościowych stanowią bez wątpienia oryginalny wkład w problematykę badania praktycznych aspektów konkurencyjności międzynarodowej na przykładzie Litwy..

W rozdziale czwartym skoncentrowano się na wykazaniu związków między rezultatami integracji litewskiej gospodarki z Unią Europejską, a napływem bezpośrednich inwestycji zagranicznych do tego kraju. Określono w nim także wpływ BIZ na kluczowe

obszary tej gospodarki, określając w ten sposób potencjał konkurencyjny Litwy w relacjach międzynarodowych. Dokonano tego w oparciu o szczegółową analizę wskaźnikową. W rozdziale tym dokonano też, z równą szczegółowością, oceny litewskich inwestycji bezpośrednich za granicą formułując ciekawy wniosek, że ...”zwiększenie skali wpływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych z Litwy stanowi wynik przede wszystkim decyzji strategicznych podmiotów z kapitałem zagranicznym działających na Litwie, a nie istotnej poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw krajowych”... (s.159).

Rozdział piąty poświęcono ocenie postępów Litwy w pokonywaniu dystansu konkurencyjności dzielącego Litwę od najbogatszych najbardziej konkurencyjnych krajów Unii Europejskiej oraz świata. W rozdziale tym zastosowano podejście holistyczne biorąc pod uwagę ogólny poziom rozwoju społeczno-gospodarczego oraz odrębnie, aspekty jakościowe towarzyszące wzrostowi gospodarczemu.

Prospektywnej ocenie rozwoju litewskiej gospodarki w świetle nowoczesnej koncepcji zrównoważonej konkurencyjności, poświęcony jest **rozdział szósty**. Niezbyt udanie rozdział ten wyraźnie dzieli się na dwie części. W części pierwszej skoncentrowano się na ocenie zakresu i kierunków przyszłych zmian w litewskiej gospodarce, a w części drugiej zmian wynikających z zyskujących na znaczeniu koncepcji inkluzywnego rozwoju gospodarki i koncepcji zrównoważonej konkurencyjności. Rozdział zamykają interesujące refleksje na temat szans, a szczególnie wyzwań w tym zakresie, które mogą zwiększyć korzyści litewskiej gospodarki z integracji z Unią Europejską i przyspieszyć proces dochodzenie do zrównoważonej konkurencyjności, w tym w świetle założeń rządowego dokumentu strategicznego „Litwa 2030”.

Brak w zasadzie w literaturze krajowej i międzynarodowej brak pozycji równie szeroko traktujących o problematyce międzynarodowej konkurencyjności Litwy, co pozbawia recenzenta jednoznacznych punktów odniesienia. Niniejsza opinia jest więc refleksją nad tym, na ile poprawna metrologicznie i merytorycznie jest treść książki, a szczególnie logika rozważań i poprawność wysnuwanych wniosków oraz walor ich praktycznej użyteczności. Rezultat ostateczny takiej refleksji recenzenta jest bardzo pozytywny. Treści monografii jest bardzo aktualna i praktycznie użyteczna, a przeprowadzone badania nie są metodologicznie odkrywcze, ale niewątpliwie w odniesieniu do Litwy, mają pionierski charakter.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego i współpracy z zagranicą

W jedenastoleciu dzielącym moment rozpoczęcia pracy dydaktyczno-naukowej, a złożeniem wniosku o przeprowadzenie przez dr A. Grynia postępowania habilitacyjnego, oprócz wspomnianej wyżej monografii naukowej własnego autorstwa, habilitantka opublikowała:

- 21 artykułów w czasopismach naukowych punktowanych (wyłącznego autorstwa),
- 15 rozdziałów w monografiach naukowych punktowanych (wyłącznego autorstwa),
- 2 artykuły w czasopismach naukowych niepuktowanych
- 19 opublikowanych artykułów niepuktowanych w opracowaniach zbiorowych,
- była redaktorką naukową 8 monografii wieloautorskich.

Dr A. Grynia ma wyraźny wyprofilowany i konsekwentnie kontynuowany obszar zainteresowań naukowych i rozwoju naukowo-badawczego. Ilość publikacji sporządzonych po uzyskaniu doktoratu oceniam jako wystarczającą (średnio około 6 rocznie) do kolejnego awansu naukowego.

Uwzględniając, iż zgodnie z Komunikatem MNiSW z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie kryteriów i trybu oceny czasopism naukowych wyróżniamy trzy rodzaje artykułów: naukowy, przeglądowy i popularno-naukowy, najbardziej cenny w ocenie dorobku jest oryginalny artykuł naukowy. Za taki uznaje się „artykuł naukowy prezentujący wyniki oryginalnych badań o charakterze empirycznym, technicznym lub analitycznym. Do tego zaliczyć należy również artykuły monograficzne, artykuły konferencyjne oraz eseje naukowe”... W świetle tej definicji zdecydowana większość artykułów zawartych w przedstawionym mi do oceny dorobku naukowo-badawczym dr A. Grynia, należy uznać za oryginalne artykuły naukowe, a pozostałe za przeglądowe. Przeglądowe to głównie artykuły opublikowane w pierwszych kilku latach po uzyskaniu doktoratu. Natomiast za naukowo najcenniejsze uznaję te powstałe w ostatnich kilku latach. Generalnie wszystkie artykuły cechuje skrupulatność Autorki w gromadzeniu szczegółowych danych statystycznych z pierwotnych źródeł litewskich i renomowanych źródeł zagranicznych. Ich poprawna merytoryczna analiza i formułowanie logicznych i praktycznie użytecznych wniosków stąd wynikających, zasługują na podkreślenie. W analizach Habilitantka posługuje się prawidłowo dobranymi metodami statystyczno-ekonometrycznymi. Tak więc **zainteresowania naukowe i dorobek naukowy dr A. Grynia są wyraźnie wyprofilowane i coraz bardziej ambitne oraz konsekwentnie realizowane.**

Istotnym elementem oceny dokonań naukowych Habilitantki jest jej **udział w międzynarodowych i krajowych projektach badawczych**. Uczestniczyła Ona jako ekspert w realizacji 4 projektów sfinansowanych ze środków Unii Europejskiej:

- ESPON project 2.4.2 /Interreg III B
- ESPON project 1.2.3 /Interreg III B
- Interreg III C
- oraz jako kierownik, w realizacji projektu „Europos Zemes Ukio Fondas Kaimo Pletrai” w ramach współpracy z Agencją Rozwoju Obszarów Wiejskich Regionu Wileńskiego.

W ramach środków polskich uczestniczyła w realizacji 2 grantów Wydziału Konsularnego Ambasady RP w Wilnie oraz w realizacji 7 badań statutowych sfinansowanych ze środków Uniwersytetu Białostockiego.

Habilitantka wzięła też udział w **33 międzynarodowych i krajowych konferencjach** naukowych, spośród których 11 odbyło się w Wilnie, a 12 w Polsce. Na 27 z nich wygłosiła referaty. Wszystkie one mieściły się w profilu zainteresowań naukowych dr A. Grynia.

Podsumowując, przedstawiona ocena ilościowa oraz jakościowa pozostałego dorobku naukowego i badawczego dr A. Grynia, pozwala uznać go za wystarczające osiągnięcie naukowe opisane w ustawie o stopniach i tytule naukowym, spełniające wymagania określone dla dyscypliny ekonomia w przypadku ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

5. Ocena wskaźników dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr Aliny Grynia oceniany od strony ilościowej spełnia wymogi podstawowe, szczególnie biorąc pod uwagę iż Habilitantka była świadoma wymogów oceny parametrycznej dopiero od 2007 roku, gdy podjęła pracę jako nauczyciel akademicki. Szczegółowa analiza bibliometryczna jej dorobku naukowego podaje, że liczba cytowani publikacji naukowych według bazy „Publish or Perish” za lata 2007-2018 wyniosła 12, a indeks Hirscha według bazy „Publish or Perih” wyniósł 2,0. Dr A. Grynia jest autorką lub współautorką 64 opracowań, z których tylko 45 podlega punktacji według stosowanego przez MNiSW systemu oceny parametrycznej. Liczba zdobytych punktów wg tej punktacji za lata 2007-2018 wyniosła 319. Oznacza to, że Habilitantka zdobywała corocznie przeciętnie 29 punktów. Wycena parametryczna w istocie nie obejmuje tzw. książki habilitacyjnej, która jest bez wątpienia monografią naukową, a ilość zdobytych z tego tytułu punktów wyniosła tylko 1.. Na dorobek ten składają się 2 monografie (w tym 1 we współautorstwie), 20 artykułów w

czasopismach recenzowanych, 14 rozdziałów w monografiach i 9 redakcji monografii, z czego tylko 2 publikacje w języku angielskim. Pozostałe publikacje były w języku polskim publikowane w Polsce lub na Litwie. Wśród dorobku naukowego trudno ocenić, które publikacje są zagranicznymi, a które krajowymi, gdyż dr A. Grynia jest obywatelką Litwy pracująca na Litwie na wydziale zagranicznym Uniwersytetu Białostockiego. **Oceniając ogólnie raport bibliometryczny opublikowanego dorobku naukowego dr A. Grynii, można go ocenić jako spełniający w realiach polskich, wymogi podstawowe.** Na korzyść Habilitantki przemawia fakt, że zajmuje się w istocie nową i wąską tematyką, dotychczas niezbyt popularną w polskim i obcym piśmiennictwie naukowym.

6. Ocena pozostałych osiągnięć w działalności organizacyjno-dydaktycznej

Istotną częścią oceny pozostałych osiągnięć dr Aliny Grynii jako nauczyciela akademickiego, jest przede wszystkim jej głębokie zaangażowanie w prace organizacyjne i bieżącą działalność Wydziału Ekonomiczno-Informatycznego UB w Wilnie. W latach 2007-2016 była Prodziekanem tego Wydziału i przez wiele lat członkiem rady Wydziału i Komisji Rekrutacyjnej na ten Wydział. Była też członkiem wielu komisji Senatu Uniwersytetu w Białymstoku.

Do pośrednich efektów działalności naukowo-badawczej Habilitantki zaliczam członkostwo w:

- Towarzystwie Wzajemnej Pomocy Polaków na Litwie,
- Zarządu Unii Kredytowej Regionu Wileńskiego, a następnie jej Rady Nadzorczej,
- Stowarzyszenia Naukowców Polaków na Litwie, a następnie Członek Zarządu tego Stowarzyszenia,
- oraz szerokie zaangażowanie w działalność na rzecz edukacji pozaakademickiej wśród Polaków na Litwie.

W dowód uznania za jej **aktywność dydaktyczno-naukową i organizacyjną** dr A. Grynia otrzymała następujące nagrody i wyróżnienia:

- Nagroda indywidualna Rektora UB stopnia za działalność organizacyjną (2008 i 2010)
- Srebrny Krzyż Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej (2012),
- Nagroda studentów Wydziału Ekonomiczno-Informatycznego „Wykładowca Roku” (2010,2011,2012,2013),
- i wiele mniej znaczących wyróżnień.

Dorobek dydaktyczny

Dr A. Grynia ma też znaczący dorobek dydaktyczny. Prowadziła zajęcia na I i II poziomie studiów. Były to wykłady indywidualne z następujących przedmiotów : Mikroekonomia, Makroekonomia, Współczesny rynek pracy, Zarządzanie kapitałem ludzkim oraz seminarium licencjackie i seminarium magisterskie. Wypromowała 142 prace dyplomowe, z tego 114 licencjackich i 28 magisterskich. Była recenzentką 32 prac licencjackich i 10 prac magisterskich. W latach 2009-2017 opiekowała się też Studenckim Kołem Naukowym Ekonomii im. Friedricha Augusta von Hayeka, a w latach 2013-2017 aranżowała i opiekowała się praktykami studenckimi dla studentów Kierunku Ekonomia tegoż Wydziału. .

Na szczególne podkreślenie zasługuje jej ponadprzeciętne i kreatywne zaangażowanie w funkcjonowanie Wydziału Ekonomiczno-Informatycznego UB w Wilnie oraz na rzecz budowania relacji z absolwentami Wydziału oraz współpracy z praktyką gospodarczą. Odpowiadała też za promocję oferty edukacyjnej Uniwersytetu w Białymstoku, a szczególnie Wydziału Ekonomiczno-Informatycznego w Wilnie w mediach litewskich.

Wniosek końcowy

Po analizie przedstawionej dokumentacji i zapoznaniu się z załączonymi publikacjami oraz po uwzględnieniu zakresu współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i organizacyjno-popularyzatorskiego, a także otrzymane nagrody stwierdzam, że ocena całokształtu dorobku dr A. Grynia jest pozytywna. Jej osiągnięcia naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora stanowią znaczący wkład w rozwój nauk ekonomicznych.

W świetle powyższego uznaje, że przedstawiona mi do oceny monografia habilitacyjna i pozostały dorobek naukowy oraz organizacyjno-dydaktyczny Habilitantki, jako całokształt spełniają wymogi „Ustawy o tytule i stopniach naukowych oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki” z dnia 14 marca 2003 roku wraz z późniejszymi zmianami i wnioskuję o kontynuowania procedury nadanie dr Alinie Grynia stopnia doktora habilitowanego.

/prof. dr hab. Bohdan Jan Jeliński/

Gdynia, 12 września 2019 r.